

[dokumenty-09] Matematická olympiáda 1951-1981

Tamara Marcisová

Naša pani profesorka

In: Jozef Moravčík (editor); Antonín Vrba (editor): [dokumenty-09] Matematická olympiáda 1951-1981. (Slovak). Praha: Jednota československých matematiků a fyziků, 1981. pp. 33–34.

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/405361>

Terms of use:

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

Naša pani profesorka

Tamara Marcisová

Veľmi rada využívam príležitosť napísať niekoľko riadkov o svojej stredoškolskej profesorky matematiky - Viere Šimčiskovej. Za všetky svoje úspechy v súťaži MO totiž vďačím jej. Na MMO mala viacerých študentov /medzi inými i Petra Hatalu, ktorý získal na IV. MMO druhú cenu/. Nielen ja, ale všetci, ktorých kedy učila /hoci iba niekoľko hodín pri suplovaní/ a s ktorými som o nej hovorila, sme presvedčení, že profesorka Šimčisková bola medzi stredoškolskými profesormi matematiky skutočne mimoriadnym zjavom.

Venovala svoju pozornosť rovnako slabším žiakom ako tým talentovaným, ktorým požičiavala brožúrky "Školy mladých matematikov" a viedla pre nich hodiny nepovinnej matematiky. Na jej hodinách sa od najlepších po najslabších nikto nikdy v triede nenudil - vedela zamestnať všetkých. Vysvetľovala perfektne - tak, aby v ničom nezostal ani tieň nejasnosti alebo pochybnosti, ako to vlastne má byť. Pokiaľ ide o známkovanie, u nej sme poznali kritéria na kvalitu práce, s akými sme sa dovtedy nestretli. Keď nás v prvom ročníku začala učiť, dala nám hneď na začiatku dôkladnú písomnú previerku z učiva ZDŠ. Priemerná známka triedy z tejto písomky bola štvorka, a to ja som mala ešte 1-. Všetky nedostatky zo ZDŠ v krátkom čase celú triedu doučila popri výklade novej látky. Mala na nás skutočne veľmi vysoké nároky, ale nikto proti tomu nič nenamietal, pretože klasifikovala absolútne spravodlivo. Keďže sa k nám doniesli chýry o jej prísnosti, boli sme veľmi zvedaví, ako bude známkovať. Na jednej z prvých hodín vyvolala spolužiaka a dala mu upravovať akýsi výraz. Mierne pri tom zaváhal, ale nakoniec ho upravil správne. Všetci sme s napätím čakali, akú dostane známku. "Mohol by dostať aj jednotku" - myslela som si, "ale keďže je prísná, asi mu za to váhanie dá dvojku". Profesorka Šimčisková však povedala: "Pomaly počítate - štyri". Neskôr sme však začali dostávať aj dobré známky, ale ona svoje kritériá nezmenila - zmenili sa naše vedomosti a počtárske zručnosti.

Vraťme sa však k práci prof. Šimčiskovej v súvislosti s MO. Pomocné príklady k úlohám MO si sama vyhľadávala a pripravovala ešte v časoch, keď túto činnosť neorganizovalo vedenie olympiády. V škole na chodbe visela nástenka MO, na ktorej vyznačovala, kto už odovzdal koľko prípravných úloh a úloh I. kola MO a vždy na nej boli čerstvé

správy. Riešenia úloh MO, ktoré sme doma urobili, sme jej museli najskôr odovzdať "na nečisto", dôkladne ich prezrela, vyznačila chyby a až vtedy, keď žiadnych nenašla, napísala: "Píšte načisto!" Musela mať s nami skutočne nekonečnú trpezlivosť. Napr. riešiť rovnice s parametrom, ktoré sa vyskytli v kategórii C, keď sme boli v prvom ročníku, nám vôbec nedovolila, kým s nami neprebrala, ako má také riešenie vyzerať. Povedala, že by sme tam narobili toľko chýb, že to vôbec nemá zmysel - a mala pravdu.

Sama osobne za to, že som sa na MMO dostala už v druhom ročníku SVŠ vďaka taktike výlučne jej. Naša trieda bola síce špecializovaná so zameraním na počítače a mali sme preto viac hodín matematiky ako iné triedy, ale zďaleka nebolo toho toľko, aby sme už v druhom ročníku stačili na tretiakov. K tomu nám chýbali predovšetkým vedomosti z geometrie. Preto prof. Šimčíková prebrala toto učivo s nami vopred na hodinách nepovinnej matematiky, aby sme sa MO v kategórii A mohli zúčastniť o rok skôr. Len vďaka tomu sa stalo, že som sa už v druhom ročníku dostala na VI. MMO do Moskvy, kde som získala druhú cenu.

Celostátní kolo ve Strakoncích

Lada V a ň a t o v á

V r. 1974 byl jihočeský kraj pověřen organizací celostátního kola MO. Funkci předsedkyně KVMO jsem vykonávala krátce, v práci mi vydatně pomáhal s. Alois Terš z KPÚ České Budějovice. Poněvadž tento obětavý pracovník odešel do důchodu, zůstala starost o organizaci hlavně na mně.

Rozhodla jsem se uspořádat celou akci v místě svého bydliště v Strakoncích. Po řadě potíží se mi hlavně zásluhou OV KSČ především s. Macha podařilo zajistit celý program.

Stalo se již tradicí, že pro účastníky MO se při této příležitosti pořádá výlet s návštěvou různých pamětihodností kraje. Protože celostátní kolo se koná vždy začátkem května, rozhodla jsem se uspořádat výlet na Šumavu autobusem a spojit jej s procházkou podél řeky Vydry z Antiglu na Čenkovu pilu. Tuto cestu jsem zvolila proto, že